

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

Qui contamina ha de pagar

És ben sabut que l'aigua de Barcelona és cara i de mala qualitat. Aquest diari va revelar aquesta setmana alguns dels motius que, segons els experts, ho expliquen en part. Resulta que l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) fa tres dècades que dedica sumes multimilionàries –197,8 milions d'euros– per dessalinitzar el Llobregat i el seu afluent Cardener, d'on procedeix una part substancial de l'aigua que es consumeix a la capital catalana i la seva àrea metropolitana. És necessària la dessalinització a causa de l'impacte contaminant en els dos rius de les mines de potassa de les localitats de Súrria i Sallent.

Des de fa 14 anys, l'explotació de les mines de potassa la du a terme l'empresa Iberpotash, pertanyent a la multinacional israeliana ICL Fertiliziers, que va comprar el Grupo Potasas, però la societat no inverteix pràcticament en la preservació del medi am-

bient, i per això, segons assegura l'informe de l'estudi del prestigiós socioecòleg Ramon Folch, aquesta responsabilitat ha hagut de ser assumida per l'Administració, que «sembla haver actuat subsidiàriament davant la falta de diligència del contaminador».

Davant d'aquestes revelacions, a l'empresa només se li acut desviar l'atenció i acusar companyies de la competència d'haver encarregat l'informe. Iberpotash, però, el que ha d'explicar és per què en altres països, com assegura l'informe, paga el que aquí traspas-

Les inversions no poden estar renyides amb les responsabilitats en la preservació mediambiental

sa a l'Administració, quan, a més, aquest estalvi en medi ambient «pot situar Iberpotash en una situació competitiva avantatjosa». Si és cert, com diu Iberpotash, que compleix «escrupolosament» la llei, la Generalitat ha de justificar per quina raó s'ha fet càrrec de les inversions mediambientals que no ha efectuat l'empresa, trencant el principi de qui contamina paga. L'explicació és encara més necessària perquè, lluny d'una opció partidista, l'ACA s'ha fet càrrec de les despeses amb governs de diferent signe. Iberpotash ha anunciat una inversió a Súrria de 560 milions d'euros en dues fases, l'anomenat Projecte Phoenix, iniciativa que s'ha d'aplaudir especialment en aquests moments de greu crisi econòmica i en una comarca que depèn gairebé totalment de la indústria minera. Però la benvinguda a la inversió no ha d'estar renyida amb l'exigència de les responsabilitats que corresponguin en la preservació del medi ambient.

L'euríbor més barat de la història

L'euríbor, l'índex de referència per a nombroses operacions bancàries, en especial les hipotecàries, ha arribat al nivell més baix des de la seva creació, el 0,65%. Des del gener, ha baixat 1,187 punts, cosa que és moltíssim quan es tracta d'aquestes magnituds. La banca, però, només ha repercutit 0,65 punts. Durant els anys de les vaques grasses, tothom vivia pendent d'aquest indicador perquè una bona part de les famílies espanyoles estaven ficades en

crèdits hipotecaris voluminosos i qualsevol oscil·lació en les referències suposava molts diners, de despesa o d'estalvi.

No obstant, avui la seva transcendència és menor, sobretot perquè la banca s'ha protegit davant d'aquestes oscil·lacions amb les clàusules de terra i sostre que l'afavoreixen quan baixa i no perjudica els clients si puguen. El diferencial entre l'euríbor i el tipus mitjà hipotecari real està en 2,2 punts, lluny d'aquell 0,5 –fins i tot 0,35– amb què caixes i bancs competien per atraure clientela.

Avui com ahir, l'euríbor i el preu oficial dels diners marcats pel BCE –0,75%– no són els que necessita la nostra economia. En el període del boom immobiliari, el diner barat va actuar com a gasolina sobre el foc i va generar la trampa que avui paguem amb subvencions públiques als bancs i desnonaments de famílies. I ara, amb una inflació del 3,5%, tornem a tenir el cost financer teòric tres punts per sota, amb la diferència, això sí, que l'aixeta del finançament està seca i tancada.

Animus iocandi

Ferrerres

Noms propis

Ana
Fipoll
Eirectora de
la UAB

La universitat necessita situar-se a l'avantguarda de les idees. Així semblaria entendre-ho la catedràtica catalana, que ha enviat una sèrie de reflexions a diverses universitats amb l'objectiu de fer la necessària adequació acadèmica a la realitat econòmica i social. **► Pàg. 32**

Jordi
Clos
P. del Gremi
d'Hotels de BCN

L'empresari del sector l'encerta a l'aspirar a solucionar un dèficit dels barcelonins: conèixer els millors hotels de la ciutat. Per a això, el gremi llança temptadores ofertes ara també en els seus quatre estrelles per a disfrutar d'un dia o d'un cap de setmana. **► Pàg. 44**

David
Villa
Davanter
del Barça

L'asturià està tenint un retorn ple-tòric a l'equip després dels seus llargs mesos d'absència per lesió. És el goleador amb més efectivitat a la Lliga per minuts jugats i ahir va anotar un gol i en va assistir dos contra el Celta. **► Pàg. 54 i 55**

Michael
Bloomberg
Alcalde de
Nova York

Tard i malament. Als dos dies de confirmar la marató de Nova York, divendres la va anul·lar. La seva tardana decisió, malgrat que Sandy va condemnar aviat la carrera, causa perjudicis a milers de persones embarcades en la marató. **► Pàg. 66**

Jaume
Sanlloriente
Va fundar Somriures
de Bombai

Amb 28 anys va crear a l'Índia la necessària oenagè que ara atén 5.000 indis. La seva extraordinària història mereix el reconeixement, però també quedarà plasmada en la novel·la gràfica de Susana Martín *Sonrisas de Bombay*. **► Pàg. 70 i 71**